

П. Делирадевъ

Народни повѣрия за рилскитѣ езера

Повече отъ 150 езера пълнятъ коритата на Великата Рилска пустиня. Това сж синитѣ гължбови очи на високата планина. Тѣ внасятъ веселостъ всрѣдъ мрачнитѣ върхове и скалаци, що ги окржжаватъ. Безъ тѣхъ високитѣ планини биха били по-тжжни и по-сурови — каквито сж Кавказкитѣ планини.

Въ тѣзи сини очи се оглеждатъ настрѣхналитѣ чуки; оглежда се ведрото планинско небе; оглежда се слъцето, месецътъ и звездитѣ.

Планинскитѣ езера сж пулсътъ на планината. Спокойна ли е планината, спокойни сж и тѣ — изумруденитѣ имъ води сж гладки като огледало. Но планината рѣдко и кратковременно е въ пълень покой. И най-слабитѣ ѝ трепети докосватъ водитѣ на езерата, както децата изживяватъ вълненията на своята майка. Намръщи ли се планината, потъмнява и синиятъ цвѣтъ на планинскитѣ очи; вълнува ли се тя, безпокоятъ се и езерата, колкото и малко да е тѣхното коритце. Застене ли бурята, езернитѣ води почватъ да се блѣскаатъ